

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2020 r. – Kazembe Musonda / Rada**(Sprawa T-95/20)**

(2020/C 129/07)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci: T. Bontinck, P. De Wolf i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/2109 z dnia 9 grudnia 2019 r. w zakresie, w jakim pozostawia ona skarżącego w poz. 9 załącznika II do decyzji 2010/788/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/2101 z dnia 9 grudnia 2019 r. w zakresie, w jakim pozostawia ono skarżącego w poz. 9 załącznika Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005;
- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 lit. b) decyzji 2010/788/WPZiB oraz art. 2b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1183/2005;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa do obrony, w tym naruszenia obowiązku uzasadnienia pozwalającego na usprawiedliwienie środków oraz zagwarantowanie skutecznej ochrony sądowej, a także naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do udziału skarżącego w czynach stanowiących poważne naruszenia praw człowieka w Demokratycznej Republice Konga.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do poszanowania życia prywatnego, domniemania niewinności oraz zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący niemożności stosowania przepisów art. 3 ust. 2 lit. b) decyzji Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylecia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB (Dz.U. 2010, L 336, s. 30) oraz art. 2b ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2005, L 193, s. 1). W tej kwestii skarżący twierdzi że kryterium prawne określone w tych artykułach, na którym opiera się umieszczenie jego nazwiska w przedmiotowych wykazach, narusza zasadę przewidywalności aktów Unii i zasadę proporcjonalności, ponieważ powierza Radzie arbitralne i dyskrecyjne uprawnienie w zakresie oceny.